Canon de rugăciune către Sfinţii 7 tineri din Efes

(22 octombrie)

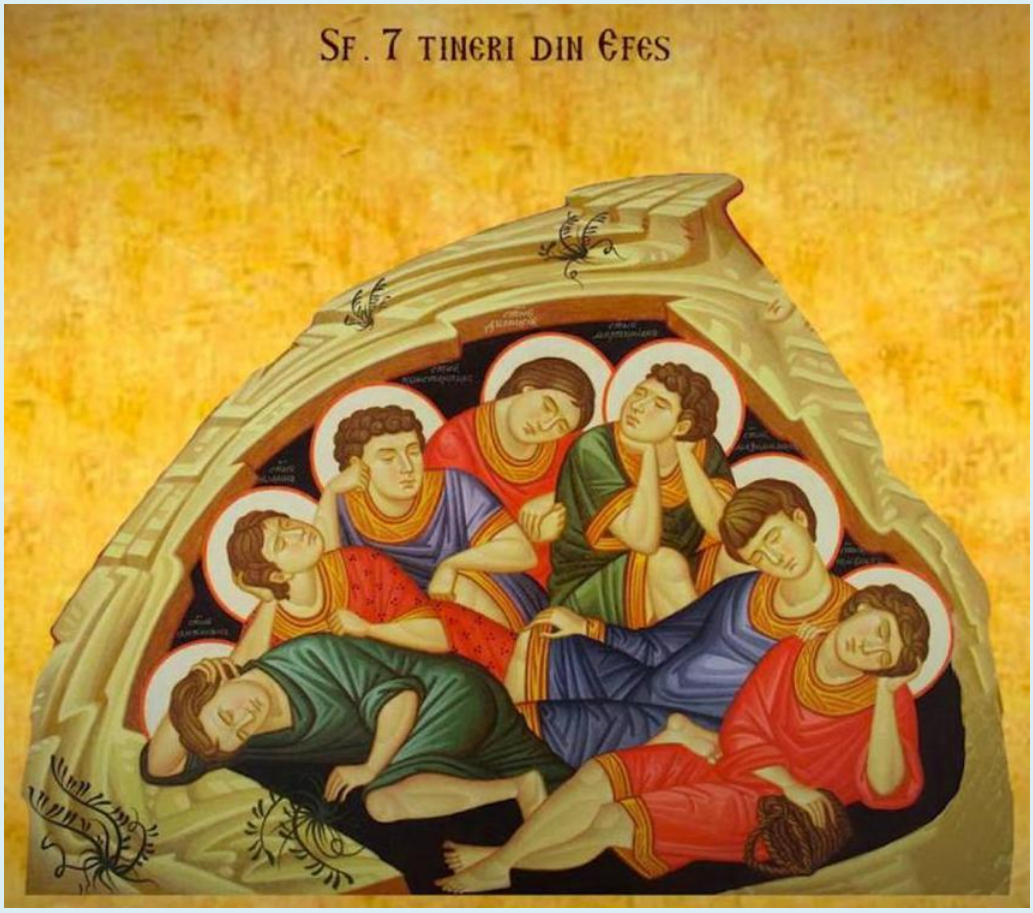

Sfinţii 7 tineri din Efes: Maximilian, Iamvlih, Martian, Dionisie, Antonin, Exacustodian şi Constantin († 270) (4 august/ 22 octombrie):

https://www.academia.edu/43887238/Sfin%C5%A3ii_7_tineri_din_Efes_Maximilian_Iamvlih_Martian_Dionisie_Antonin_Exacustodian_%C5%9Fi_Constantin_270_4_august_22_octombrie_

https://archive.org/details/sf.-7-tineri-din-efes-edit

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-7-tineri-din-efes-edit

***

Materiale despre Sfinţii 7 tineri din Efes:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%207%20tineri%20din%20Efes

https://archive.org/details/@steaemy?query=7+tineri+din+Efes

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=7+tineri+din+Efes

&&&

Troparul Sfinţilor şapte tineri din Efes, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

&&&

facere a lui Iosif

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unii ce staţi luminat înaintea Luminii celei mari, mucenicilor rugaţi-vă să apere de negura patimilor, pe cei ce cinstesc praznicul vostru cel dumnezeiesc şi luminat.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Când aţi cunoscut porunca cea păgânească şi fără de socoteală, care poruncea să jertfiţi celor întinate, fiind întăriţi cu poruncile lui Dumnezeu, v-aţi arătat nestrămutaţi, mucenicilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu posturi şi cu rugăciuni aţi mers de v-aţi ascuns, pregătindu-vă pentru lupta vrăjmaşilor, sfinţilor. Dar Domnul v-a păzit pe voi nevătămaţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Aflându-te pe tine, Preacurată, mai curată decât toată zidirea, Cel curat S-a Sălăşluit întru tine, vrând să scoată nelegiuirea cea sălăşluită în Adam, ca un Iubitor de oameni.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Aduşi aţi fost la împăratul cel fărădelege, mucenicilor, să mărturisiţi numele Dumnezeului Celui ce împărăteşte în ceruri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind îmbrăcaţi luminat cu credinţa ca şi cu o pavăză luminoasă aţi rămas, mucenicilor, nerăniţi de săgeţile vrăjmaşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Stătut-aţi bărbăteşte împotriva împăratului celui fărădelege, sfinţilor, care vă poruncea să aduceţi cinste necuvântătorilor idoli.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îmbrăcându-se cu mine Hristos din dumnezeieştile tale sângiuri, Preacurată, m-a îmbrăcat cu podoaba harului, de care eram de demult despuiat.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne, Scăparea şi Întărirea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Pentru dragostea Chipului Tău, ai stat, Milostive, pe Crucea Ta şi neamurile s-au topit, că Tu eşti Tăria şi Lauda mea, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfrumuseţatu-s-au tinerii foarte, unindu-se cu Stăpânul tuturor; drept aceea au lepădat toată răutatea şarpelui.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nădăjduind la răsplătirile cele bogate, toată avuţia aţi deşertat-o săracilor, câştigând în locul aceleia avuţia cea nestricată, sfinţilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iubind bunul neam cel de sus, fiind născuţi din părinţi de bun neam, nicicum n-aţi primit să trageţi la voi neamul cel rău al răutăţilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prunc tânăr ai născut pe Cel ce este mai înainte de veci, Fecioară, ca să înnoiască lumea cu cunoştinţele cele dumnezeieşti, fiind învechită în păcate. Pentru aceea te mărim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Sfinţii Maximilian, pe Constantin, pe Iamvlih, pe Martian, luminătorii care luminează toate marginile, să-i cinstim.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Să lăudăm credincioşilor, pe măritul Antonin şi pe Sfinţii Exacustodian şi pe Dionisie cel prea înţelept, cu dragoste să-i mărim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În locul celor trecătoare şi pieritoare, aţi luat în schimb, sfinţilor, cele ce nu se strică şi nicidecum nu se învechesc. Pentru aceea, după vrednicie, vă fericim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Risipeşte orbirea sufletului meu, Preacurată şi-mi dă mie să iau aminte cu bună simţire la dumnezeieştile porunci ale Fiului tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înotând prin luciul cel idolesc, acum aţi ajuns, pătimitorilor, la limanurile cele veşnice; ocârmuindu-vă de sus cu arma Crucii şi îndumnezeindu-vă după har.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Stropind pământul cu picăturile lacrimilor şi cu rugăciunea cea către Dumnezeu, aţi dormit mulţi ani şi sculându-vă, aţi arătat Învierea tuturor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, minune! Cum cei ce au dormit mulţi ani, învederează învierea care era învederată la cei mai mulţi, astupând gurile ereticilor!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Omoară cugetul trupului meu, Fecioară, ceea ce ai născut Viaţa, care cu moarte a surpat moartea şi pe tineri i-a mărit, cu scularea cea minunată.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Preamărit-ai pe pământ pe Sfinţii Tăi mai înainte, prin înfricoşătoarea şi prea mărita înviere care ai însemnat printr-înşii, mai înainte de învierea cea de obşte, ca să se astupe gurile celor ce nu o credeau; iar mai pe urmă, Hristoase Dumnezeule, i-ai sălăşluit întru Împărăţia Ta, să se desfăteze în veci.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu dorinţa dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au cântat: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dimpreună cu Sfântul Iamvlih pe Sfinţii Exacustodian, pe Martian, pe Antonin şi pe măritul Constantin, pe Dionisie, pe Maximilian, mucenicii lui Hristos să-i cinstim.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind ascunşi, vă rugaţi Celui ce ştie cele ascunse, să înceteze uciderea cea zavistnică a necredinciosului. Pentru aceea, murind întru ascuns, aţi închipuit înfricoşătoarea Înviere.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nicicum nu v-aţi plecat celor fărădelege, a da idolilor cinste urâtă lui Dumnezeu. Pentru aceasta cu credinţă cinstim moaştele voastre, sfinţilor, luând sfinţenie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai că întreci pe îngeri Născătoare de Dumnezeu, arătatu-te-ai cu adevărat întărire pătimitorilor, arătatu-te-ai prea curată pază celor ce te cunosc prea adevărată Născătoare a Cuvântului.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Se bucură arătat luminata Mitropolie a efesenilor, având-vă pe voi ca o bogăţie rugători şi ajutători către Cel Preabun, sfinţilor, care v-aţi arătat tuturor pe pământ, vedere străină, prin învierea cea minunată prin care v-aţi prea mărit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

După adormire, v-aţi arătat păzitori neadormiţi nouă, prea înţelepţilor, adormind valurile necredinţei şi astupând gurile cele fără de Dumnezeu ale ereticilor, care nu cântau: toate lucrurile, binecuvântaţi pe Domnul!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Se surpă înaintea picioarelor voastre înşelătorul, zăcând mort fără de simţire, cel ce mai înainte se lăuda peste măsură şi era întunecat de trufie. Şi se prea măreşte Hristos, cel ce v-a mărit pe voi, căruia-I cântăm: toate lucrurile, binecuvântaţi pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Astăzi cu sfinte cuvinte să lăudăm pe tinerii, pe care i-a încununat Domnul cu cununi neveştejite, şi i-a mărit cu străluciri de multe minuni, care cântă: pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Vindecă, Fecioară, sufletul meu cel bolnav şi spală noroiul patimilor cel dintru mine şi mă pune înaintea Atotţiitorului Dumnezeu cu totul mântuit, ca să cânt: toate lucrurile, binecuvântaţi pe Domnul!

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschide în groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Iată, ce este bun, sau ce este frumos? Grăia dumnezeiescul David: fără numai a locui în unire sfinţii tineri, locaşurile cele cinstite; ei, care au păzit nedespărţită unirea cea către Ziditorul.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-v-aţi casă Preasfintei Treimi, purtând-o câte şapte, dumnezeieştilor mucenici; murind înăuntrul peşterii şi surpând casele idolilor şi către Biserica cea cerească mutându-vă, cu cuget de dreaptă credinţă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Saltă, Biserică a lui Hristos, care ai şapte stâlpi ce te ţin, pe slugile Domnului, prin care au căzut zidurile cele neîntărite ale credinţei celei rele, cu harul Celui ce a suflat viaţă morţilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca nişte stele ce arată ziua, luminaţi tot pământul cu Razele cele luminoase ale dumnezeieştilor virtuţi şi minuni, tineri prea fericiţi. Pentru aceea luminaţi simţirile inimilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Porţi în braţe pe Cel ce ţine toate cu dumnezeiasca Palmă. Pe care roagă-L, Fecioară, ca pentru milostivirea cea negrăită, să mă îmbrăţişeze şi să mă mântuiască, pe mine cel ce sunt osândit.

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară S-a tăiat; adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Sedealna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Ca unii ce sunteţi stâlpi ai Bisericii lui Hristos, aţi surpat zidurile necredinţei, înţelepţilor mucenici, cei şapte luminători; pentru aceasta, precum mai înainte de moa-

rte aţi ruşinat nebunia păgânilor, aşa şi după moarte tulburarea eresului. Rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Sedealna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Înnoit-ai, prea curată, cu dumnezeiască Naşterea ta firea pământenilor cea muritoare, fiind stricată de patimi; şi ne-ai ridicat pe toţi din moarte la viaţă fără de stricăciune. Pentru aceasta toţi te fericim după datorie, Fecioară prea mărită, precum Însăţi ai proorocit.

Sedealna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a pătruns prea sfânt sufletul tău, când ai văzut pe Fiul tău şi Dumnezeu Răstignit de bună voie. Pe care, Binecuvântată, nu înceta rugându-L să ne dăruiască iertare de greşeli.

Sinaxar

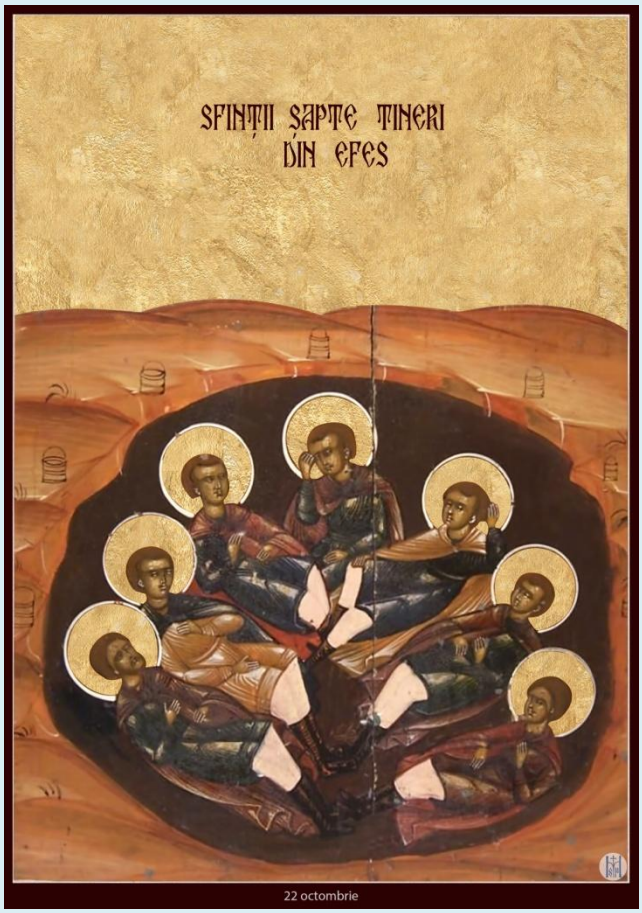

În această lună în ziua a douăzeci şi doua, pomenirea Sfinţilor şapte tineri din Efes: Maximilian, Iamvlin, Martinian, Dionisie, Antonin, Exacustodian şi Constantin.

Stih: Tinerii lăsând somnul cel îndelungat
Iarăşi somnul cel cu pace au adormit.

Aceşti sfinţi au fost în zilele împăratului Deciu; şi luând vremea ca să se sfătuiască, îşi împărţiră averea la săraci, şi intrară într-o peşteră; şi rugându-se lui Dumnezeu, să le ia sufletele, ca să nu cadă în mâna împăratului; aşa şi-au dat sufletele. Iar dacă se întoarse Deciu la Efes, întrebă de ei, ca să facă jertfă la idoli, şi aflând că au murit în peşteră porunci ca să astupe gura peşterii.

Deci, de atunci trecând trei sute şaptezeci şi doi de ani, când a fost în vremea împărăţiei lui Teodosie cel mic, scornindu-se, un eres cum că nu este înviere, la treizeci şi opt de ani ai împărăţiei lui; şi văzând împăratul că se tulbură Biserica lui

Dumnezeu, pentru că se aflau şi unii din episcopi cuprinşi de acel eres, sta îndoit ce va face. Deci dezbrăcându-se de haine, şi culcându-se jos la pământ, se ruga lui Dumnezeu cu lacrimi, ca să-i arate ceea ce dorea să ştie.

Domnul nu i-a trecut lacrimile cu vederea, ci i-a arătat cu chip de orânduială ca acesta. Stăpânul muntelui în care era peştera aceea, a vrut să facă întru aceeaşi vreme staul pentru turma sa; şi răsturnând pietrele de la peşteră, spre zidirea staulului, s-a deschis uşa peşterii; şi din porunca lui Dumnezeu s-au deşteptat acei şapte sfinţi tineri ce fusese săvârşiţi acolo, şi vorbeau între dânşii ca şi cum ar fi fost adormiţi de ieri, neschimbându-se nicidecum; atât cât nici hainele lor ce purtau, nu se stricase nimica de pământ; şi mai vârtos aceasta aducându-şi aminte, că şi Deciu îi cerca ca să-i muncească, vorbeau între dânşii, zicând Maximilian către ceilalţi: De cumva ne vor şi prinde fraţilor, să stăm bărbăteşte, şi să nu vindem bunul neam al credinţei noastre; iar tu frate Iamvline, du-te de cumpără pâine, şi ia mai multă, că aseară ai adus puţină, şi ne-am culcat flămânzi; şi află şi de Deciu, ce gând are pentru noi?

Deci, mergând Iamvlin la cetate, şi văzând semnul Crucii la poartă, se mira; acelaşi semn văzând şi prin alte părţi, şi zidirile schimbate, şi altfel de oameni, i se părea că visează, sau că nu-şi este în fire. Însă mergând către cei ce vindeau pâine, luă; şi dându-le argintul, se grăbea să se întoarcă. Văzând însă că vânzătorii arătau între dânşii şi pe la alţii argintul, şi căutând la dânsul, şi zicând că au găsit comoară, precum argintul arăta lucru de faţă, având închipuirea, celui ce a împărăţit mai înainte cu mulţi ani, îl cuprinse frică şi grijă şi nu putea să grăiască, cugetând că l-au cunoscut şi-l vor prinde, şi-l vor duce la împăratul Deciu.

Drept aceea căzând la dânşii cu rugăminte zicea: Rogu-mă vouă domnilor mei, dacă a-ţi luat argintul, luaţi şi pâinea, numai pe mine mă lăsaţi să-mi caut de cale.

Iar aceea îi ziceau: Arată-ne comoara, şi ne fă şi pe noi părtaşi; sau de nu, te vom da spre moarte.

Acestea zicându-i şi văzându-l că este pe gânduri, îl legară de grumazi, şi-l purtau prin târg, aducându-l la Antipatul cetăţii ca să-şi dea seama.

Iar văzându-l dregătorul îi zise: Spune-ne tânărule, cum, ai aflat comoara, câtă este, şi unde?

Iar el a răspuns: Nici odinioară n-am aflat, comoară, ci banii îmi sunt de la părinţi şi ce întâmplare este aceasta nu ştiu.

Iar Antipatul zise: Dar din care cetate eşti ? El zise: Dintru aceasta sunt, de este acesta Efesul.

Iar Antipatul zise: Dar care îţi sunt părinţii? Vie către noi, şi dacă se va cunoaşte adevărul te vom crede.

Iar el zise: Cutare este tatăl meu şi cutare este muma mea, şi cutării îmi sunt rudele şi cutare este moşul meu.

Iar dregătorul zise: Nu vei putea tu să ne faci să credem spunându-ne nume străine, care nu sunt acum, ci sunt afară din cele obişnuite.

Iar Iamvlin zise: De nu mă crezi că spun adevărul, nu ştiu ce să zic alta.

Atunci dregătorul zise: Păgâne, banul tău mărturiseşte după scrisoare că este tipărit mai înainte cu trei sute de ani şi mai bine, din zilele împăratului Deciu; şi tu fiind tânăr nici treizeci de ani având, te sileşte să ne amăgeşti.

Atunci Iamvlin căzând la picioarele lor se ruga zicând: Mă rog domnilor mei, spuneţi-mi unde se află împăratul Deciu, care era întru această cetate?

Iar ei ziseră: În vremurile acestea nu se află Deciu, ci a fost mai înainte cu mulţi ani.

Şi Iamvlin zise: Şi pentru aceasta v-aţi mirat domnii mei ? Veniţi dar după mine şi vă voi duce la soţii mei care sunt în peşteră, şi de la dânşii doară se vor crede cuvintele mele; că eu ştiu că am fugit de faţa împăratului Deciu. Şi ieri venind ca să cumpăr pâine, am văzut pe Deciu intrând în cetatea aceasta.

Acestea zise, şi auzind episcopul Marin, zise către Antipatul: Pare-mi-se, să se fi întâmplat vreo minune la această povestire. Ci ia să mergem cu dânsul dimpreună să vedem.

Şi mergând după cuvintele acestea, intră înainte Iamvlin în peşteră; după acea episcopul. Şi întorcându-se spre partea dreaptă a uşii, a văzut un sicriaş pecetluit, cu două peceţi de argint, pe care îl pusese Rufin şi Teodor creştini fiind, ce fuseseră trimişi împreună şi cu alţii de Deciu, ca să astupe peştera, scriind întru aceasta spre pomenirea sfinţilor, însemnându-le şi numele lor în table de plumb. Şi strângându-se toţi cei aleşi cu Antipatul le-au arătat lor. Şi deschizând găsiră tablele cele de

plumb. Şi citind se minunară, şi intrând înlăuntru în peşteră, aflară pe sfinţi, şi au căzut la picioarele lor şi şezând îi întrebau.

Iar ei povesteau mai întâi despre ale lor; după aceea de isprăvile împăratului Deciu; şi se mirau toţi, şi slăveau pe Dumnezeul minunilor.

Atunci Antipatul împreună cu episcopul, au scris scrisoare la împăratul Teodosie, şi i-a vestit despre toate cele mai sus zise.

Deci împăratul luând scrisoarea, s-a umplut de bucurie pentru o înştiinţare ca aceasta, şi merse foarte degrab acolo la acel loc; şi cum intră în peşteră, căzu la pământ, şi udă picioarele sfinţilor cu lacrimile lui, şi i se bucura sufletul, căci i-a ascultat Domnul rugăciunea, arătându-i de faţă învierea morţilor.

Deci, făcând împăratul nu puţină vorbă cu sfinţii împreună cu episcopii şi cu boierimea, sfinţii se cuprinseră ca de un somn şi privind toţi cum dormitau, iară-şi răposară către Domnul.

Atunci împăratul dând haine scumpe şi aur şi argint, ca să facă şapte sicrie întru cinstea sfinţilor, îi puseră într-însele. Iar peste noapte se arătară împăratului şi-i ziseră: Lasă-ne împărate pe pământ, unde odată am înviat.

Şi făcându-se adunare mare de episcopi, împăratul puse pe pământ precum ei poruncise prin vedenie şi făcând praznic cu bucurie, au dat multă milostenie la săracii cetăţii Efesului, şi se bucura, pe tot poporul său cinstindu-l cu daruri. Şi slobozi pe episcopii care erau închişi prin temniţă, pentru propovăduirea Învierii; şi se făcu de toţi praznic obştesc, mulţumind şi slăvind pe Dumnezeu.

Cu ale lor lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.